

ŻYWIENIE

PEG

Czym jest żywienie dojelitowe?

Żywienie przez PEG jest stosowane u pacjentów, którzy wymagają długotrwałego podawania pokarmu do przewodu pokarmowego z pominięciem naturalnej drogi doustnej. Wybór metody żywienia enteralnego zależy od wielu czynników, takich jak ogólny stan zdrowia chorego, stopień niedożywienia oraz przewidywany czas trwania żywienia. Żywienie doustne polega na spożywaniu odpowiednio skomponowanej diety, często we współpracy z dietetykiem, oraz może obejmować stosowanie gotowych diet płynnych. W przypadku krótkotrwałego wsparcia, trwającego do 4-6 tygodni, stosuje się zgłębnik nosowo-żołądkowy lub nosowo-jelitowy, które dostarczają pokarm bezpośrednio do żołądka, dwunastnicy lub jelita cienkiego. Gdy konieczne jest żywienie długoterminowe, wybierana jest przetoka odżywcza, która może mieć postać gastrostomii (PEG), czyli dostępu do żołądka, albo jejunostomii (PEG-J/JEJ), gdzie cewnik trafia bezpośrednio do jelita cienkiego.

Pielęgnacja przetoki PEG wymaga codziennego mycia skóry wokół miejsca wprowadzenia cewnika i pod płytką mocującą przy użyciu roztworu wody z mydłem, a następnie dokładnego osuszenia. Procedurę tę należy wykonywać co najmniej raz na dobę. Przetoka wymaga również przepłukania zarówno przed, jak i po podaniu leków czy diety. W przypadku ciągłego żywienia dojelitowego czyszczenie powinno odbywać się co 8 godzin, co zwykle oznacza czterokrotne oczyszczenie w ciągu doby, z pominięciem nocnego okresu, gdy żywienie jest przerwane.

W kwestii finansowania żywienia dojelitowego przez Narodowy Fundusz Zdrowia (NFZ), pacjenci spełniający odpowiednie kryteria oraz posiadający ubezpieczenie zdrowotne mają prawo do bezpłatnego żywienia dojelitowego realizowanego w domu. Okres oczekiwania na rozpoczęcie terapii może różnić się w zależności od placówki medycznej, podobnie jak

Diety przemysłowe stosowane w żywieniu dojelitowym cechują się wysoką jakością składników oraz zbilansowanym składem. Produkty te są precyzyjnie przygotowane, aby spełniać specyficzne potrzeby żywieniowe chorego. Żywienie dojelitowe powinno uwzględniać indywidualne zapotrzebowanie energetyczne pacjenta, poziom jego aktywności oraz reakcję organizmu na podawane posiłki. Już od początku terapii ważne jest zapewnienie odpowiedniej podaży mikroelementów i witamin, które są niezbędne do utrzymania prawidłowej równowagi metabolicznej organizmu. Produkcja oraz sprzedaż żywienia medycznego podlegają licznym regulacjom, mającym na celu zapewnienie efektywnego i bezpiecznego odżywiania pacjentów oraz minimalizację trudności związanych z procesem karmienia.

Żywienie dojelitowe jest stosowane u pacjentów, którzy ze względu na stan zdrowia nie są w stanie przyjmować pokarmu drogą naturalną. Metoda ta znajduje zastosowanie głównie w chorobach neurologicznych, onkologicznych, mukowiscydozie, wadach wrodzonych, poparzeniach oraz w końcowych stadiach różnych schorzeń, a także u osób nieprzytomnych.

Do chorób, które mogą powodować trudności w połykaniu, należą choroba Parkinsona, choroba Alzheimera i inne zespoły otępienne, stwardnienie rozsiane, stwardnienie zanikowe boczne, miastenia wraz z zespołami miastenicznymi, udary mózgu, urazy ośrodkowego układu nerwowego, miopatie, polineuropatie, mózgowie porażenie dziecięce, nowotwory górnego odcinka przewodu pokarmowego, ostre oraz przewlekłe zapalenie trzustki, choroba Leśniowskiego-Crohna i inne schorzenia zapalne jelit.